

Fragment relacji świadka historii

EUGENIUSZ NOWAK

ur. 1937, Lwówek Wielkopolski

Zakres terytorialny i czasowy	Inowrocław, Bydgoszcz, koniec lat 40., początek lat 50. XX w.
--------------------------------------	---

Wspomnienie okresu edukacji

Po wojnie ojciec wrócił w Poznańskie. Ponieważ był z wykształcenia rolnikiem, uruchamiał majątki poobszarnicze, które zostały niesparcelowane. Trzeba je było tylko uruchomić. To się wtedy nazywało Państwowe Zakłady Hodowli Roślin. Ja zacząłem chodzić do szkoły. Wcześniej mama mnie już sporo nauczyła. A szkoła wyglądała w ten sposób, że była jedna izba, w której uczyły się cztery klasy. Dzieci były w różnym wieku. Ja byłem prawie w wieku szkolnym. Ale byli też duzi chłopcy i dziewczynki, które nie miały okazji i możliwości się uczyć. Ponieważ przeszkadzałem w czasie lekcji, bo za dużo umiałem, to mnie tak przesadzali z klasy do klasy. Tak się rozpędzili, że maturę zdałem w wieku szesnastu lat. Skończyłem Liceum imienia Staszica. To była pierwsza w Polsce szkoła TPD-owska, Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, czyli koedukacyjna. Przedtem dwa lata chodziłem w Inowrocławiu do gimnazjum męskiego Kasprowicza. Niedaleko było gimnazjum żeńskie Konopnickiej. Nie były to szkoły koedukacyjne. W związku z tym bardzo mi się podobało, gdy przeprowadziliśmy się do Bydgoszczy, że w klasie nas, chłopców, było tylko sześciu.

Data i miejsce nagrania	2 lipca 2018, Dzierżonów
Rozmawiał/a	Julia Szafrąńska
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami